

נזיר טז

עניין: ספירת בין השמשות

רש"י פסחים פא.

ומכאן ולהבא מטמאה הו"ל כל יומא טומאה זכאפי נפשה: בשופעת. כל שלשה רזופין דלא הוה לה מניינא כלל: אי נמי ברזאה שני בה"ש. דכל תחלות הימים היו בטומאה דאין כאן ספירה כלל. וזשני צין השמשות סגי דאיכא טומאה ג' ימים רזופין כגון זה"ש של ע"ש יש כאן סוף ערב שבת ותחלת שבת וצין השמשות של מחר שהוא סוף השבת ותחלת א' בשבת הרי ג' ימים רזופין ואין כאן תחלת יום טהור שיעלה לספירה. ולפי

תוס' הרא"ש

ולא נהירא לי הך גירסא דכיצד צולין. דאם ראתה שני ימים בין השמשות אין כאן ודאי טומאה, דתנן בפ"ק דמסכת זבין 107 ומייתי לה בשילהי במה מדליקין 108 ראה שני ימים בין השמשות ספק לטומאה ולקרבן, ואמרינן בפרק במה מדליקין 109 דבין השמשות ספק 110 כולו מן היום ספק כולו מן הלילה ספק מקצתו מן היום ספק מקצתו מן הלילה. פירוש בין השמשות לר' יהודה שיעור חצי מיל 111 שאנו מסופקין באי זה רגע בו נפרד היום מן הלילה, ובכל רגע ורגע שבו איכא לספוקי שמא או כולו יום או כולו לילה או חציו יום או חציו לילה 112. הילכך זב שראה שני ימים בין השמשות מכוון כרגע אחד, ודאי לטומאה דאם זה יום גם זה יום ואם זה לילה גם זה לילה. והכי נמי אמרינן בסוף

נוסחת הריב"ן

זכילד לולין זמסכת פסחים שמענו דהואיל וצין השמשות ספק יום ספק לילה ואינו יודע אם צין השמשות יום הוא הלכך הואיל וראתה כל צין השמשות זג' ימים צין אם אתה אומר שצין השמשות לילה או אתה אומר שהוא יום הוה לתתא יומין רזופין שלא היתה לה שעת הטוהר כלל הס"ד והשאר

דבר אברהם ח"א סי' לד

הגה"ה **ובעמדי** נחון כהדפסה [נכולא שניה] העירנו חכ"א שטי"ס סכרתי ווסצרו היטב דצרו חד מקמאי צנזיר (דף ט"ז ע"א) ורי יוסי מכדי סכר מקלח היום ככולו זכב גמורה דמייחא קרבן היכי משכחת לה כר ואיביא דחזיא תלחא יומי סמוך לשקיעת החמה כר, וכחז צנוסחת הריב"ן (שנדפס בש"ס ווילנא דפוס רא"ס) ח"ל דחזיא כל תלחא יומי סמוך לצין השמשות לשקיעת החמה כר אבל זכילד לולין צמס' פסחים שמענו דהואיל וצין השמשות ספק יום ספק לילה ואינו יודע אם צין השמשות יום הוא הלכך הואיל וראתה כל צין השמשות זג' ימים צין אם אתה אומר שצין השמשות לילה או אתה אומר שהוא יום הוה לתתא יומין רזופין שלא היתה לה שעת הטוהר כלל עכ"ל, ואין הצנ"כ לדברים אלו דאם זיכשי"מ ספק היא היכי הויה זכב ודאית להביא קרבן, ולפי דצרינו הוא מוסבר יפה דצון דלריכה לספור יום טברה לכן כל שהיא מסופקת זיכשי"מ אם יום היא או לילה ולהד לר נסחרה הטהרה ממילא אין כאן ספירה טברה כלל דאין יז נחורת ודאי ומייחא קרבן. אבל לדידי לא ניחא לי דצרי הריב"ן זכבי וכוונה אחרת נראה לו ולא נחזור לי לעי"ע:

